

عنوان مقاله:

بررسی صفت های هنری و کاربردشان به عنوان یک ویژگی سبکی در شاهنامه فردوسی

محل انتشار:

هشتمین همایش بین المللی انجمن ترویج زبان و ادب فارسی ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سیدعلی محمودی لاهیجانی - دانشجوی دکتری، رشته زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامی واحد نجف آباد

خلاصه مقاله:

یکی از ویژگی های سبکی که هسته اصلی توصیفات شاهنامه فردوسی را شکل می دهد، کاربرد صفت های هنری به شکلی گسترده در تمامی داستان های این اثر سترگ ادب پارسی است. صفت های هنری با ارائه جزئیاتی از شخصیت ها، اشیا قدرتمند توصیفی را به وجود می آورند که به خواننده یا شنونده در درک بهتر و دقیق تر داستان ها یاری می رساند. همین ویژگی مهم سبکی، یکی از عوامل تفاوت و برتری شاهنامه فردوسی نسبت به همه آثاری است که در آن ها تلاش بسیاری برای نشان دادن صحنه های حماسی و پهلوانی با استفاده از آرایه های ادبی گوناگون شده است. در پژوهش پیش رو، تلاش شده با توضیح و تشریح صفت های هنری و ذکر انواع آن، تاثیر کاربرد این صفت ها در شخصیت پردازی، تصویرسازی، و وزن و قافیه شاهنامه نشان داده شو.

کلمات کلیدی:

شاهنامه فردوسی، صفت هنری، شخصیت پردازی، تصویرسازی، کمک به وزن و قافیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/319651>

